

**ACORD 64/2015 de 6 de maig, del Ple
del Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

Sobre les mencions a un restaurant xinès en el programa *La tribu de Catalunya Ràdio*, emès el dia 10 d'octubre de 2014

Fets

1r. El 13 d'octubre de 2014 va tenir entrada al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, una queixa (referència Q63/14) sobre el programa *La tribu de Catalunya Ràdio*, emès el 10 d'octubre de 2014, pel prestador de serveis de comunicació audiovisual Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en què es fa referència a un restaurant xinès de Barcelona. La persona reclamant manifesta que:

- Es concreta la localització del restaurant.
- Es qualifica el restaurant com el pitjor de Barcelona segons comentaris d'internet no provats.
- Es manipula la conversa mantinguda entre un membre de l'equip del programa i un interlocutor del restaurant que no domina la llengua.

La queixa considerava que aquests fets podien fomentar els tòpics racistes i comportar perjudicis "morals i econòmics" per a aquest establiment xinès de Barcelona i per a la resta de comerços xinesos de la ciutat de Barcelona.

2n. L'Àrea de Continguts d'aquest Consell, mitjançant l'Informe i59/2014, de 3 de desembre, va analitzar els continguts de l'emissió objecte de la queixa i va concloure tot establint el següent:

- El fragment objecte de queixa forma part d'una secció d'humor a càrrec de l'equip del programa *APM?* (Xavi Cazorla i Jordi Asturgó) dins del magazín d'infoentreteniment *La tribu de Catalunya Ràdio*. En aquesta secció hi conflueixen factors comuns dels espais d'humor: l'ús de termes col·loquials en el llenguatge i un ús humorístic de la ironia.
- La peça analitzada tracta tres restaurants de manera similar (amb una trucada humorística), un dels quals és xinès. Xavi Cazorla inclou una referència genèrica als restaurants xinesos de la qual no es pot deduir un reforçament d'estereotips negatius d'aquests restaurants ni, per extensió, de la comunitat xinesa.
- No s'especifica el nom ni l'adreça concreta de l'establiment tot i que s'indica que està "a tocar de La Rambla i del Liceu".
- En la conversa telefònica entre un membre de l'equip de l'*APM?*, Xavi Cazorla, i un interlocutor del restaurant amb una manca evident de domini de la llengua castellana (frases incorrectes gramaticalment o inintel·ligibles, ús freqüent de monosíl·labs i manca de reconeixement de l'humor i la ironia), el co-laborador aprofita la manca de domini de la llengua de l'altra persona per crear equívocs negatius per a l'establiment i induir a determinades respostes. No informa en cap moment de l'origen de la trucada ni que s'emet per antena.

3r. A l'efecte de constatar les circumstàncies d'aquest cas, el Consell de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i mitjançant l'Acord 10/2015, de 14 de gener, va obrir un període d'informació prèvia, per un termini màxim d'un mes, per tal d'esbrinar les circumstàncies concretes que van concorre en relació amb l'emissió del programa *La tribu de Catalunya Ràdio* emès pel prestador de serveis de comunicació audiovisual Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals el 10 d'octubre de 2014.

4t. Dins del termini atorgat, mitjançant ofici de data 26 de gener, el director de Catalunya Ràdio, senyor Fèlix Riera, va respondre al requeriment d'aquest Consell. En síntesi, el prestador comunica el següent:

- La secció de l'APM?, que s'emet cada tarda dins del programa radiofònic *La tribu de Catalunya Ràdio*, és un espai d'humor, i en l'emissió del 10 d'octubre, entre d'altres temes, amb motiu que s'havia distingit al restaurant El Celler de Can Roca com un dels millors restaurants del món, es va buscar els pitjors restaurants del món, Espanya i Catalunya, segons la coneguda web de referència de viatges *TripAdvisor*.
- En cap cas s'han manipulat els comentaris i opinions que han deixat els usuaris d'aquesta web de viatges.
- El programa ha seguit en tot moment el que estableix *el Llibre d'estil de la CCMA* envers "gravacions ocultes".
- En cap cas es manipula la conversa aprofitant la desconeixença de la llengua per part de l'altra persona, simplement s'intenta jugar amb el recurs humorístic de mostrar la dificultat de mantenir una conversa entre dues persones quan una de les parts no domina la llengua.
- No hi ha la pretensió de fomentar tòpics racistes, ni comportar un perjudici moral i econòmic al restaurant xinès
- En cap moment s'especifica el nom del restaurant.

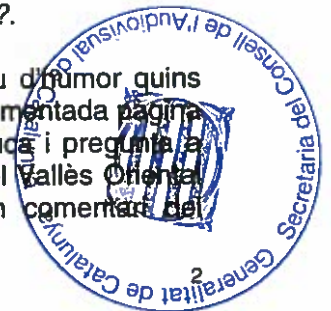
5è. Vist l'informe de l'Àrea Jurídica d'aquest Consell, les consideracions del qual es reprodueixen íntegrament:

"Consideracions jurídiques

Primera.- Objecte i context del programa *La tribu de Catalunya Ràdio*

D'acord amb l'Informe i59/2014, de 3 de desembre de 2014, de l'Àrea de Continguts del Consell, el programa *La tribu de Catalunya Ràdio* és un magazín amb continguts informatius i d'entreteniment que s'emet de dilluns a divendres de 16 a 19h. En el transcurs d'aquest programa corresponent al dia 10 d'octubre de 2014, i prèviament a l'inici de la trucada telefònica objecte de reclamació, el conductor del programa, senyor Xavi Rosiñol, explica que El Celler de Can Roca és el millor restaurant del món segons la pàgina web *TripAdvisor*, a continuació, dona pas a la "investigació" de l'equip de l'APM?.

En aquesta secció conduïda per l'equip de l'APM?, es comenta en clau d'humor quins serien els pitjors restaurants de l'Estat espanyol i de Catalunya segons l'esmentada pàgina web. Xavi Cazorla es refereix a un restaurant de les Illes Balears (hi truca i pregunta a l'interlocutor si realment els cambrers fan olor a suor); a un restaurant del Vallès Oriental (truca i posa música del Duo Dinàmic, sense dir res, atès que un cambrer del

TripAdvisor es queixava del volum de la música) i a un restaurant xinès de Barcelona, sobre el que versa la queixa.

Es tracta d'una secció d'humor, tal com es desprèn dels elements següents:

- a) El llenguatge utilitzat inclou termes col·loquials (*em trenquin la cara, te dan de ostias*) habituals en espais que es basen en l'humor.
- b) S'empra la ironia com a recurs humorístic (*¿qué es [la cerveza], esferificada o es que la chapa de la botella se la quita el Ferran Adrià con el ojo?*).
- c) Els conductors d'aquesta secció són els membres de l'equip de *l'APM?*, Xavi Cazorla i Jordi Asturgó, un programa d'humor amb una versió televisiva a TV3.

Segona. Els límits de la llibertat d'expressió en els programes d'humor

L'apartat 1 de l'article 20 CE reconeix i protegeix com a dret fonamental "expressar i a difondre lliurement pensaments, idees i opinions mitjançant la paraula, l'escrit o qualsevol altre mitjà de reproducció" (*lletra a*), i "a comunicar o rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de comunicació" (*lletra d*). Així mateix, l'apartat 4 del mateix article estableix, com a límit a aquestes llibertats, el respecte al dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge.

En l'àmbit audiovisual, l'article 4 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (LGCA), i l'article 3 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), garanteixen l'exercici legítim dels drets fonamentals a la llibertat d'expressió i d'informació en el marc de la comunicació audiovisual. Així mateix, la lletra *d* de l'article 80 LCA determina que, en el marc de l'exercici legítim dels drets fonamentals de llibertat d'expressió i d'informació, la realització d'activitats de comunicació audiovisual han de respectar els drets de les persones reconegudes per la Constitució espanyola, d'una manera particular els drets fonamentals a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge.

En aquest sentit, d'acord amb el que estableix l'article 8 de la pròpia llei, la limitació en la prestació de serveis de comunicació audiovisual, en especial en allò relatiu al dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, "s'aplica tant als subjectes individuals com als grups socials dotats o no de personalitat".

El dret constitucional a la llibertat d'expressió, amb un camp d'acció més ampli que la llibertat d'informació, té, com dèiem, el límit en una eventual intromissió il·legítima al dret a l'honor, a la intimitat o a la pròpia imatge.

Cal advertir, com ja assenyalar el TS, per totes, a les Sentències de 26 de febrer de 2009 i 31 de març de 2010 que "[...] los derechos al honor, a la intimidad y a la imagen son tres derechos distintos y no solo un derecho trifonte [...] sin que quepa mezclarlos ni confundirlos [...]". O com va declarar el mateix tribunal a la Sentència de 16 de gener de 2009 "[...] se trata de derechos que tienen en nuestro ordenamiento sustantividad y contenido propio de modo que ninguno queda subsumido en el otro, como si fuera una manifestación concreta de él [...]".

Atès que no forma part de l'objecte de debat, dirimir una possible vulneració o no de la intimitat personal i familiar i la pròpia imatge, cal centrar l'anàlisi que ens ocupa en l'eventual vulneració del dret a l'honor, entès, en expressió del TS, entre altres a les Sentències d'11 de febrer de 2008 i 10 d'octubre de 2011 "[...] como un derecho derivado

directamente de la dignidad humana, que se refleja tanto en la consideración que de la misma tengan los demás, como en el sentimiento de consideración propia de esta persona [...]”.

En definitiva, el dret a l'honor protegeix front a atemptats en la reputació personal, entesa com l'apreciació que els altres poden tenir d'una persona, amb independència dels seus desitjos, impedit com ha assenyalat la STC 216/2006, de 3 de juliol “[...] la difusión de expresiones o mensajes insultantes, insidias infamantes o vejaciones que provoquen objetivamente el descrédito de aquella [...]”.

En termes generals, cal assenyalar que malgrat que, tant les previsions constitucionals com les de la LOPH qualifiquen el dret a l'honor com un valor que s'ha de referir a persones físiques individualment considerades, el dret a la pròpia estimació o al bon nom o reputació, deté una visió més àmplia.

A efectes del supòsit concret que s'informa, atès el contingut humorístic del programa, cal fer especial referència a la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), que ha definit el tractament humorístic com “una forma d'expressió artística i crítica social que amb un contingut inherent d'exageració i distorsió de la realitat persegueix, naturalment, la provocació i la agitació” (SSTEDH Vereinigung Bildender Künstler c. Àustria, de 25 gener de 2007 i Alves da Silva c. Portugal, de 20 d'octubre de 2009). És per això, que a propòsit de la consideració pública protegible, i per tant, de l'apreciació de la seva eventual influència en el prestigi professional, la jurisprudència ha vingut exigint, també que: “[...] el ataque revista un cierto grado de intensidad para que pueda apreciarse una transgresión del derecho fundamental [...]” (per totes, SSTS d'11 de febrer de 2009 i de 29 de novembre de 2010).

Tercera. Anàlisi dels comentaris emesos sobre un restaurant xinès de Barcelona

La queixa presentada en relació als comentaris emesos en el programa, es fonamenta en els dos aspectes següents: a) en els perjudicis morals i econòmics que hagin pogut produir les al·lusions al restaurant xinès en el programa *La tribu de Catalunya Ràdio*; i b) per extensió, els eventuais perjudicis que aquesta emissió pot ocasionar al col·lectiu de la comunitat xinesa.

En efecte, un negoci que desenvolupa una activitat econòmica, com ho és un restaurant, pot veure lesionat el seu dret, mitjançant la divulgació de fets concernents a la seva activitat quan se la faci desmerèixer en la consideració aliena. En aquests casos, no es necessari provar l'existència de dany patrimonial en els seus interessos, sinó que n'hi ha prou en constatar que hi hagi una intromissió en l'honor o en el prestigi professional de l'entitat i que aquesta no sigui legítima (STC 139/1995, de 26 de setembre).

En aquest aspecte, l'informe de l'Àrea de continguts determina, en relació a les mencions a un restaurant xinès en el programa *La Tribu de Catalunya Ràdio*, emès el dia 10 d'octubre de 2014, que el col·laborador del programa, senyor Xavi Cazorla, exposa que segons els comentaris de la pàgina web *TripAdvisor*, és “el pitjor restaurant, a Barcelona”, i seguidament procedeix a llegir un fragment “literal” extret d'aquest portal:

“[...] Es un local mafioso, en el que te sientes vigilado. La cena asquerosa y muy cara. Nos quejamos del precio y nos echaron del local diciendo: fuera, españoles de mierda! [sic] Y.

en la salida, nos asaltaron tres chinos que hirieron a mi marido en la cara, en el pecho y en la mano [...]".

A més, s'inclou una conversa telefònica en què aprofita la manca de domini de la llengua de l'interlocutor del restaurant xinès, que s'expressa bàsicament mitjançant frases incorrectes gramaticalment, o inintel·ligibles, així com en l'ús de monosíl·labs, fet que constata la manca de reconeixement de l'humor i la ironia, que és aprofitat per crear equívocs negatius per a l'establiment i induir a determinades respostes.

A propòsit de la notícia sobre que el restaurant El Celler de Can Roca havia deixat de ser qualificat com el millor del món, i havia passat a ser el segon, un dels col·laboradors del programa, el senyor Xavi Cazorla, indaga en sentit contrari, en la coneguda web de viatges *TripAdvisor*, els restaurants que tenien una qualificació desfavorable per part dels clients que havien deixat la seva opinió gastronòmica.

L'informe de continguts posa de relleu l' *animus jocandi* de la *secció APM?*, als efectes de portar a l'absurd una conversa en què conflueixen factors comuns en els espais d'humor, com són l'ús de termes col·loquials en el llenguatge i un ús humorístic de la ironia, en què destaquen els fragments següents:

- **Xavi Cazorla:** Mira, es que quería venir a comer pero es que he visto en internet que no es muy buen sitio.
Interlocutor: No, no, no, internet no. Internet aquí sí, restaurante ahí sí.
- **Xavi Cazorla:** He visto en internet que si te echan del local te esperan fuera y te dan de ostias.
Interlocutor: Ya
[...]
Xavi Cazorla: Ha dit que sí. Ho ha dit ell, eh? Ho ha dit ell.
- Diez euros, ¡ah! ¿qué es [la cerveza], esferificada o es que la chapa de la botella se la quita el Ferran Adrià con el ojo?
- **Xavi Cazorla:** He visto en internet que si te echan del local te esperan fuera y te dan de ostias.
Interlocutor: Ya
Xavi Cazorla: Ah, això és que sí

En l'anàlisi d'aquests comentaris, cal entendre que, si bé les expressions objecte de la reclamació no poden considerar-se estrictament ofensives en el context del programa d'humor en què es produeixen, sí que poden molestar o disgustar a qui les rep; alhora, cal posar de manifest, la falta d'adequació d'aquest tipus de broma a una persona que no domina l'idioma, observació que cal circumscriure-la en el terreny de la subjectivitat del bon o mal gust, i que resta aliena a l'àmbit estrictament jurídic.

Així mateix, l'informe de continguts també exposa que no s'especifica ni el nom ni l'adreça concreta de l'establiment, això no obstant, s'indica que la seva localització és "a tocar de la Rambla, i del Liceu", consideracions que per la seva falta de concreció no resulten suficients per identificar de forma clara, precisa i cognoscible el restaurant xinès tot i que

queda es fa referència al comentari concret de la web *TripAdvisor*. Aquesta descripció resta *extramurs dels paràmetres estandard* que davant la falta de concreció en la publicació de dades, puguin suposar una vulneració de l'article 20 CE (STC 185/2002, de 14 d'octubre)¹.

Aquestes consideracions entorn el context humorístic del programa, cal vincular-les al fet de si s'ha produït una clara identificació de la persona receptora de la broma telefònica. En aquest sentit, resulta il·lustrativa la recent sentència de l'Audiència Provincial de les Illes Balears, de 9 de gener de 2015, que assenyala el següent: "[...] Debe destacarse una vez más [...] que las publicaciones en las que Doña Camila funda su pretensión, no contienen su nombre y apellidos, ya que siempre se refieren a una vecina de Sóller y tampoco existe fotografía de la apelante en las noticias publicadas. Por consiguiente, no se pueden conectar esas noticias respecto de la recurrente con ninguno de los casos previstos en el art. 7, en relación con el art. 2 de la L.O. 1/1.982, de 5 de mayo, de Protección del Derecho al Honor, a la Intimidad y a la Propia Imagen, mucho menos si, como reconoce la propia Sra. Camila en su demanda, hubo de realizar averiguaciones para comprobar si las publicaciones que denuncia se referían a ella y aun cuando algunas personas así se lo hubieran corroborado [...]".

D'altra banda, pel que fa als perjudicis que els comentaris del senyor Xavi Cazorla hagin pogut ocasionar al col·lectiu de la comunitat xinesa, cal assenyalar que, efectivament, el reconeixement al dret a l'honor dels grups socials dotats o no de personalitat recollit a l'article 8 de la LCA, gaudeix d'un clar reconeixement jurisprudencial (per totes, SSTC 139/1995 de 26 de setembre; i 183/1995, d'11 de setembre; i STS 6 de juny de 2003).

Això no obstant, el comentari del senyor Xavi Cazorla inclou una única referència genèrica als restaurants xinesos - *Sí, que estic desitjant que arribi el sopar de Nadal, que no patiu que aquest any l'organitzo jo, anirem a un xino que conec que ja veuràs*. L'expressió utilitzada pel col·laborador del programa ve desprovista de la significació expansiva necessària, vers una categoria homogènia i determinada, que eventualment es pugui veure afectada per perjudicis morals o econòmics (a aquests efectes, respecte del conjunt de membres de la comunitat xinesa de Barcelona que desenvolupen una activitat comercial).

Quarta.- Missions de servei públic i Llibre d'estil de la CCMA

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA (CCMA) és el prestador del servei públic audiovisual de la Generalitat i Catalunya Ràdio és la denominació comercial d'un dels seus programes (de ràdio). A aquest efecte, té assignada, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 26 de la LCA, el compliment de les missions i els principis del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat. Així mateix, cal tenir en compte que correspon al CAC, d'acord amb la lletra c) de l'article 115 de la LCA, vetllar pel compliment

¹ "[...] con los reportajes reseñados fueron desvelados de forma innecesaria aspectos relevantes de la vida personal y privada [...] Al desvelarse de forma indirecta pero inequívoca su identidad (facilitando su edad, su nombre y apellidos, las iniciales de sus apellidos y el número de la calle donde tenía su domicilio habitual), tales datos, como han puesto de relieve los órganos judiciales, permitieron perfectamente a sus vecinos, allegados y conocidos la plena identificación de la víctima, y con ello el conocimiento, con todo lujo de detalles, de un hecho tan gravemente atentatorio para su dignidad personal [...]" i conclou tot afirmant que "[...] los datos que el reportaje enjuiciado revela sobre la joven agredida, en la medida en que permiten su completa identificación, exceden de cuanto puede tener trascendencia informativa [...] objeto del trabajo periodístico, y por ello ese contenido concreto de la información no merece la protección constitucional que otorga el art. 20.1 d) CE [...]"

d'aquestes missions de servei públic per part dels corresponents prestadors, concretament per part d'aquells qui conformen la CCMA.

En relació amb les missions abans esmentades, cal posar de manifest que l'apartat 1 de l'article 26 de la LCA assenyala que la missió principal del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat de Catalunya és oferir als ciutadans de Catalunya un conjunt de continguts "orientats a la satisfacció de llurs necessitats democràtiques, socials, educatives i culturals, garantint de manera particular l'accés (...) a una oferta d'entreteniment de qualitat". A aquest efecte, "s'han d'emprar tots els llenguatges, els formats i els gèneres propis de la comunicació audiovisual que resultin més adequats en cada cas". D'altra banda, l'apartat 3 de l'article 26 esmentat indica com a missions específiques de servei públic: el respecte dels valors i el principis continguts en la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia, el dret comunitari originari i els tractats internacionals (*lletra a*); la promoció activa de la convivència cívica, el desenvolupament plural i democràtic de la societat, el coneixement i el respecte a les diverses opcions i manifestacions polítiques, socials, lingüístiques, culturals i religioses presents al territori de Catalunya (*lletra g*); i la definició, l'aplicació i l'impuls, dins l'espai català de comunicació audiovisual, d'un model de comunicació basat en la qualitat i l'exigència ètica i professional (*lletra k*).

Així mateix, segons el Preàmbul del *Llibre d'estil de la CCMA* aquest "estableix el marc editorial, el marc lingüístic i les normes periodístiques i professionals dels diversos mitjans que la integren: televisió, ràdio, internet i altres plataformes". La disposició preliminar B estableix que aquest "vincula els directius, treballadors i col·laboradors fixos o eventuais de tots els mitjans de la CCMA (...) Tot el personal l'ha de conèixer i complir (...) La CCMA estableix els mecanismes necessaris per garantir el compliment del Llibre d'Estil als seus mitjans".

El *Llibre d'estil de la CCMA* està format per una *Guia editorial* i un *Manual d'ús* en el que es desenvolupen les directrius amb la finalitat de constituir un marc a partir del qual es puguin resoldre qüestions deontològiques i relatives als continguts.

En aquest aspecte, reproduïm els apartats que incideixen en el motiu de la queixa:

Guia editorial. Apartat 1.2.1.2. Identificació professional

Ens identifiquem com a periodistes de la CCMA quan demanem col·laboració a la ciutadania o les institucions; expliquem l'objectiu informatiu que perseguim i el tractament que preveiem donar a la col·laboració, i demanem autorització per difondre les imatges o declaracions.

En l'elaboració dels continguts informatius, només podem amagar la nostra identitat professional atenent l'interès informatiu si revelar-la modifica la realitat que volem mostrar o posa en perill la nostra integritat física.

En els continguts d'entreteniment, podem ocultar la identitat si ho fem amb respecte a la persona o a la institució que representa.

Guia editorial. Apartat 1.2.1.5. Obtenció de material documental.

1.2.1.5.2. Entrevistes i declaracions

Ens identifiquem com a professionals de la CCMA per obtenir el permís explícit o tàcit de la persona que volem entrevistar i la informem de l'ús que farem de les seves declaracions.

1.2.1.5.4. Gravacions ocultes

En continguts d'entreteniment, podem recórrer a aquest tipus de gravacions sempre que demanem permís per difondre el material a les persones que hem enregistrat.

Manual d'ús. Apartat 2.1.3.5.2.3. Continguts d'humor

L'humor, en totes les seves manifestacions, és present en l'oferta dels nostres mitjans. Des del més innocent fins al més àcid i des de la ironia subtil fins a la paròdia o la sàtira, l'humor, amb les diferents formes que adopta, constitueix un dels eixos de la programació d'entreteniment. La mirada humorística pot ajudar a entendre i a interpretar la realitat.

Protegim la llibertat de creació artística en què es basen els espais d'humor, amb els únics límits que la legalitat estableix per a la llibertat d'expressió.

No ens riem de persones en situació de debilitat.

No utilitzem imatges de persones en un context i amb un objectiu clarament diferent de l'exposat en el moment d'obtenir-les, tret que la persona afectada hi consenti.

No elaborem ni difonem continguts humorístics basats en la vida privada de les persones

En el període d'informació prèvia, Catalunya Ràdio, mitjançant l'ofici de data 26 de gener, va comunicar al Consell que "[...] Simplement s'intenta jugar el recurs humorístic de mostrar la dificultat de mantenir una conversa quan una de les parts no domina la llengua. [...]". Aquesta circumstància es constata en el mateix informe de continguts, que conclou que "[...] el col·laborador aprofita la manca del domini de la llengua de l'altra persona per crear equívocs [...]".

En aquest sentit, el Consell considera que la situació de debilitat de la persona objecte de l'entrevista en clau d'humor resulta evident de tot l'anàlisi efectuat, donat el seu manifest desconeixement de la llengua, la qual cosa es pot considerar com una vulneració de l'apartat 2.1.3.5.2.3 del Manual d'ús del Llibre d'Estil on es determina específicament "*no ens riem de les persones en situació de debilitat*". El recurs humorístic de mostrar la dificultat de mantenir una conversa quan una de les parts no domina la llengua, a que es refereix en el seu escrit la direcció de Catalunya Ràdio, esdevé inconvenient des del moment que el tema de la conversa versa sobre un comentari negatiu en relació a la qualitat del servei d'un restaurant concret en la pàgina web de TripAdvisor, donat que l'interlocutor està en una situació manifesta de desconeixement de la llengua i per tant de debilitat.

En l'anàlisi de les mencions que s'informa, no concorren els elements suficients per identificar la persona receptora de la broma telefònica, de forma clara i fefaent. Això no obstant, i malgrat les manifestacions efectuades per Catalunya Ràdio, s'hi donen elements per a la seva localització. Cal recordar a la CCMA que les condicions en què s'efectuen aquestes emissions s'han d'ajustar de forma adequada, a les previsions del *Llibre d'estil* més amunt identificades, especialment quan es refereix a la identificació dels professionals del mitjà i a l'obtenció del permís per a la difusió del material enregistrat.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

ACORD

1. Recordar a la CCMA la necessitat d'extremar la cura en l'emissió de continguts humorístics, i que aquestes emissions s'han d'adequar a les previsions establertes en el *Llibre d'estil*, el compliment del qual cal garantir, especialment en aquest cas, en allò que fa referència a la identificació professional (Guia editorial. Apartat 1.2.1.2), a l'obtenció de material documental (Apartat 1.2.1.5) i al tractament dels continguts d'humor (Manual d'ús. Apartat 2.1.3.5.2.3) en especial quan la persona objecte de l'humor pugui estar en situació de debilitat, articles que en aquest cas no s'han respectat.
2. Notificar aquest Acord a la CCMA i a la persona queixant.

Barcelona, 6 de maig de 2015

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari

